ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/534/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 6.Pkf.51.245/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. A jogi képviselő nélkül eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 6.Pkf.51.245/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.

[2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező egyedi ügyben megállapított tényállás a következő.

[3] A támadott bírói döntés előzményeként indult, a felperes által az indítványozóval szemben kezdeményezett házasság felbontása iránti perben a Budaörsi Járásbíróság mint elsőfokú bíróság 6.P.20.610/2021/67. számú ideiglenes intézkedésében és a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.50.177/2023/5. számú végzésében rendezte az indítványozó és a felperes házasságából 2017. november 21-én született gyermek és az indítványozó közötti kapcsolattartást.

[4] 1.2. Az indítványozó a 2024. október 22. és október 24. napján esedékes kapcsolattartási kötelezettségének nem tudott eleget tenni koronavírusra utaló tünetei miatt, ezért erről a fenti számú első és másodfokú végzésekben foglaltaknak megfelelően 2024. október 21., illetve október 23. napján elektronikus levélben tájékoztatta a felperest (a továbbiakban: kérelmezett). Az indítványozó előadása szerint a fenti időpontokra eső kapcsolattartás pótlása nem valósult meg, ezért a Budaörsi Járásbírósághoz címzett kérelmében a kapcsolattartás pótlásának elrendelését kérte. A Budaörsi Járásbíróság mint elsőfokú bíróság nemperes eljárásban vizsgálta a 2024. október 22-én és 24-én elmaradt kapcsolattartás pótlását.

[5] A kérelmezett a kérelem elutasítását kérte, többek között arra hivatkozással, hogy az indítványozó az előzetes értesítési kötelezettségét nem megfelelően teljesítette, valamint a betegségét nem igazolta. Az indítványozó előadása szerint az értesítést a kérelmezett által használt e-mail címekre küldte meg.

[6] Az elsőfokú bíróság a kérelmet megalapozottnak találta. Az elsőfokú bíróság döntésében rögzítette a kapcsolattartás tekintetében irányadó jogszabályi rendelkezéseket, így a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:173. §-a szerinti szülői együttműködési kötelezettséget, a Ptk. 4:178. § (1)–(2) bekezdéseiben foglalt, a különélő szülő kapcsolattartáshoz való jogát és kötelezettségét, illetve a zavartalan kapcsolattartás biztosításának kötelezettségét, továbbá a Ptk. 4:180. § (1) bekezdése szerinti kapcsolattartási jog kereteit.

[7] A korábbi ideiglenes intézkedés szerint a kapcsolattartás akadályáról a feleknek hitelt érdemlő módon – e-mailben, SMS-ben vagy telefonon – az akadály felmerülésétől számított 24 órán belül tájékoztatják egymást, és meghatározott esetekben az elmaradt kapcsolattartást a következő alkalmas héten, azonos időtartamban pótolják. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az ideiglenes intézkedés nem korlátozta az értesítési kötelezettséget valamely meghatározott e-mail címre, és az indítványozó a kérelmezett által használt e-mail címekre küldte meg a tájékoztatást. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a kérelmezett megszegte az ideiglenes intézkedésben foglaltakat.

[8] Az elsőfokú bíróság a fentiekre tekintettel a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bnp. tv.) 22/C. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján, figyelemmel a Bnp. tv. 22/B. § (4) bekezdés *b)* pontjára elrendelte a végrehajtást, és előírta a 2024. október 22-i és 24-i elmaradt kapcsolattartások pótlását. A végzés szerint a kérelmezett a kapcsolattartást meghatározott időpontban és módon köteles pótolni, végső határidőként 2025. október 11-ét jelölte meg. Az elsőfokú bíróság a kérelmezettet arra is felhívta, hogy az önkéntes teljesítési határidő lejártát követően 15 napon belül számoljon be a teljesítésről vagy annak elmaradásáról.

[9] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 4:173. §-a alapján azt is rögzítette, hogy egyik fél részéről sem volt megállapítható megfelelő együttműködési szándék, a gyermek érdekét szem előtt tartó kompromisszumkészség és az ennek érdekében folytatott kommunikáció.

[10] 1.3. Az elsőfokú végzéssel szemben a kérelmezett élt fellebbezéssel.

[11] A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 6.Pkf.51.245/2025/4. számú végzésével megváltoztatta a Budaörsi Járásbíróság 27.Pk.50.166/2024/11. számú végzését, és az indítványozó kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmét elutasította.

[12] A másodfokú bíróság rögzített, hogy az elsőfokú bíróság a 2024. október 22-én és 24-én elmaradt kapcsolattartás pótlását rendelte el, tekintettel arra, hogy az indítványozó betegségéről az ideiglenes intézkedésben foglaltaknak megfelelően előzetesen tájékoztatta a kérelmezettet, hogy kapcsolattartási kötelezettségét nem tudja teljesíteni, azonban ezt követően az elmaradt kapcsolattartást a kérelmezettnek felróhatóan nem pótolták. A kérelmezett fellebbezésében vitatta többek között a betegség fennállását, az igazolásának hiányát, valamint az indítványozó által részére küldött tájékoztatás megfelelőségét.

[13] A másodfokú bíróság a Bnp. tv. 1. § (1) bekezdése alapján rögzítette, hogy a polgári nemperes eljárásban főszabály szerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A Bnp. tv. 22/A. § (1) bekezdése szerint a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegése esetén kérhető a végrehajtás elrendelése.

[14] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a kapcsolattartás végrehajtása iránti nemperes eljárásban a bizonyítást a kapcsolattartás szabályainak megszegése és a felróhatóság körében kell lefolytatni, és a felróhatóság hiányát az a fél bizonyítja, akinek állítása szerint a szabály megszegése nem volt neki felróható.

[15] A Bnp. tv. 22/B. § (4) bekezdése határozza meg azokat a magatartásokat, amelyek a kapcsolattartásra vonatkozó határozat megszegésének minősülnek, amennyiben azok a jogosultnak vagy kötelezettnek felróhatók. A Bnp. tv. 22/C. § (2) bekezdése a végrehajtás elrendelésének feltételeit és jogkövetkezményeit szabályozza.

[16] A másodfokú bíróság álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy fennállnak a kapcsolattartás végrehajtásának jogszabályban előírt feltételei.

[17] A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a Ptk. 4:182. § (2) bekezdése szerint a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb hat hónapon belül kell pótolni.

[18] Az indítványozó a kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmét 2024. november 14. napján terjesztette elő. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kapcsolattartást szabályozó ideiglenes intézkedés ugyan előírta, hogy bármilyen akadály esetén a felek kötelesek 24 órán belül, hitelt érdemlő módon – e-mailben, SMS-ben vagy telefonon – értesíteni egymást, és a kapcsolattartást a következő alkalmas héten, azonos időtartamban pótolják, azonban a „következő arra alkalmas hét” nem határozható meg egzakt módon. A másodfokú bíróság szerint ezért a Ptk. 4:182. § (2) bekezdése alapján a 2024. október 22-én és 24-én elmaradt kapcsolattartás pótlására legkésőbb 2025. április 22-ig, illetve április 24-ig kerülhetett sor. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a fenti határidők lejártáig a kérelmezettet a kapcsolattartás elmaradása miatt felróhatóság nem terhelhette, ezért az indítványozó kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelme idő előtti volt.

[19] A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság végzését a Bnp. tv. 1. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 389. §-a és Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a kérelmet időelőtti benyújtás miatt elutasította.

[20] 2. A jogi képviselő nélkül eljáró indítványozó mindezeket követően fordult az Alkotmánybírósághoz.

[21] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.51.245/2025/4. számú végzésének megsemmisítését kéri, amely az elsőfokú, kapcsolattartás végrehajtását elrendelő döntést megváltoztatta és a kérelmet időelőttiség miatt elutasította. Az indítványozó támadott bírói döntéssel szembeni alkotmányjogi panaszát az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésére, XVI. cikk (1)–(2) bekezdésére és XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapítja.

[22] Az indítványozó előadása szerint a kapcsolattartást szabályozó ideiglenes intézkedés kifejezetten rendelkezett arról, hogy akadály esetén a feleknek egymást 24 órán belül hitelt érdemlő módon – e-mailben, SMS-ben vagy telefonon – értesíteniük kell, és ha az akadály a kapcsolattartásra jogosult érdekkörében merül fel, az elmaradt kapcsolattartást a „következő arra alkalmas héten, azonos időtartamban" kell pótolni. Az indítványozó szerint a 2024. október 22-i és 24-i kapcsolattartás elmaradását előzetesen jelezte, ezért a pótlásra jogosult volt. Álláspontja szerint az őszi szünetet követő első alkalmas hét 2024. november 4-ével kezdődött, így a pótlásnak november 4-én és november 6-án kellett volna megtörténnie. Mivel ez nem történt meg, a Bnp. tv. 22/B. § (3) bekezdése alapján az ezt követő 30 napon belül előterjesztett végrehajtási kérelme határidőben benyújtottnak minősült.

[23] Az indítvány szerint a másodfokú bíróság tévesen alkalmazta a Ptk. 4:182. § (2) bekezdését, amikor abból indult ki, hogy a kapcsolattartás pótlására a legfeljebb hat hónapos határidőn belül kerülhetett sor, ezért a végrehajtási kérelem időelőtti volt, ugyanis a kapcsolattartást szabályozó korábbi végzés maga tartalmazott speciális rendelkezést a pótlás időpontjára, miszerint az elmaradt kapcsolattartást a következő, arra alkalmas héten kell pótolni, így nem volt szükség a Ptk. szerinti hat hónapos határidő alkalmazására. Az indítványozó álláspontja szerint a másodfokú bíróság az ideiglenes intézkedés rendelkezését figyelmen kívül hagyta, és ezáltal a jogszabályi határidőn belül előterjesztett kérelmét tévesen minősítette időelőttinek.

[24] Az indítványozó ebből Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magán- és családi élet, illetve kapcsolattartás tiszteletben tartásához való jogának, továbbá a XVI. cikk (1)–(2) bekezdése szerinti, a gyermek megfelelő fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, valamint a szülő neveléshez való jogának sérelmét vezeti le, mivel a gyermek a kapcsolattartás elmaradása idején kezdte az általános iskolát, az indítványozó és gyermeke közötti kapcsolattartás korlátozottan került meghatározásra, a kapcsolattartás elmaradása ezt tovább korlátozta és ez sérti az indítványozó és gyermeke közötti harmonikus kapcsolat fenntartását.

[25] Emellett az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére is hivatkozik, mivel az indítványozó megítélése szerint a támadott bírói végzés a kapcsolattartásról szóló ideiglenes intézkedésben foglaltakkal ellentétes jogértelmezéssel megfosztotta a kapcsolattartás pótlásának lehetőségétől.

[26] Az indítvány részletesen hivatkozik az EJEE 8. cikkéhez kapcsolódó EJEB-gyakorlatra, valamint az Alkotmánybíróság kapcsolattartással, a gyermek mindenek felett álló érdekével és a tisztességes bírósági eljárással kapcsolatos gyakorlatára. Az indítványozó ugyanakkor hangsúlyozza, hogy nem negyedfokú jogorvoslatot kér, hanem az általa állított alapjogsérelem orvoslását.

[27] Az indítványozó végül azt kéri az Alkotmánybíróságtól, hogy állapítsa meg a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.51.245/2025/4. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg.

[28] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt.

[29] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírósági döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, ugyanis az alkotmányjogi panasz alapját képező bírósági eljárás kérelmezője volt. A támadott végzéssel szemben az indítványozó számára további jogorvoslat nem volt biztosított, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró indítványozó a Budapest Környéki Törvényszék végzését 2025. november 12. napján vette át, mely időponthoz képest az alkotmányjogi panasz határidőben, 2026. január 1. napján került előterjesztésre.

[30] 3.2. Az Alkotmánybíróságnak a Budapest Környéki Törvényszék támadott végzése kapcsán mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz eleget tesz-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményeinek. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az 52. § (1b) bekezdése pedig meghatározza, mikor tekinthető a kérelem határozottnak. E rendelkezésnek megfelelően a kérelem többek között akkor határozott, ha tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pont]; továbbá indokolást arra nézve, hogy a

sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, vagy bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pont]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványban megsértettként megjelölt alaptörvényi rendelkezések tekintetében, így az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, a XVI. cikk (1)–(2) bekezdései és a XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében is tartalmaz indokolást az indítvány [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pont].

[31] 3.3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeknek megfelel-e. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja.

[32] 3.3.1. Az Alkotmánybíróság elsőként az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállását mérlegelte.

[33] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlattal rendelkezik mind a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [23]–[34]; 3/2021. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [62]–[67]}, mind a kapcsolattartáshoz való joggal {lásd például: 3066/2022. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [20]}, mind pedig a gyermek megfelelő fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, valamint a szülő neveléshez való jogával kapcsolatban {lásd például: 9/2021. (III. 17.) AB határozat, Indokolás [66]}. Mindezekhez képest a jelen ügy nem vetett fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely megalapozta volna az alkotmányjogi panasz befogadását.

[34] 3.3.2. Ezt követően az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy az indítványozó ügyében felmerül-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye.

[35] E tekintetben az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.

[36] Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos

jogorvoslati fórumként járna el” {lásd például: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3011/2017. (II. 1.) AB végzés, Indokolás [8]; 3500/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [16]; 3067/2025. (III. 7.) AB végzés, Indokolás [10]}.

[37] Az indítványozó állítása szerint a másodfokú bíróság tévesen alkalmazta a Ptk. 4:182. § (2) bekezdését, amikor abból indult ki, hogy a kapcsolattartás pótlására a legfeljebb hat hónapos határidőn belül kerülhetett sor, ezért a végrehajtási kérelem időelőtti volt, ugyanis a kapcsolattartást szabályozó korábbi végzés maga tartalmazott speciális rendelkezést a pótlás időpontjára, miszerint az elmaradt kapcsolattartást a következő, arra alkalmas héten kell pótolni, így nem volt szükség a Ptk. szerinti hat hónapos határidő alkalmazására. Az indítványozó álláspontja szerint a másodfokú bíróság az ideiglenes intézkedés rendelkezését figyelmen kívül hagyta, és ezáltal a jogszabályi határidőn belül előterjesztett kérelmét tévesen minősítette időelőttinek.

[38] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott bírói döntés téves jogértelmezése miatt sérült az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magán- és családi élet, illetve kapcsolattartás tiszteletben tartásához való joga, továbbá a XVI. cikk (1)–(2) bekezdése szerinti, a gyermek megfelelő fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, valamint a szülő neveléshez való joga, mivel az indítványozó és gyermeke közötti kapcsolattartás az ideiglenes intézkedésben is korlátozottan került meghatározásra, a kapcsolattartás elmaradása ezt tovább korlátozta, és veszélyezteti az indítványozó és gyermeke közötti harmonikus kapcsolat fenntartását. Az indítványozó a XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét arra alapítja, hogy a támadott bírói végzés a kapcsolattartásról szóló ideiglenes intézkedésben foglaltakkal ellentétes jogértelmezéssel megfosztotta a kapcsolattartás pótlásának lehetőségétől.

[39] Az indítványozó fentiek szerint előadott érveivel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és érvek helyességét és megalapozottságát, és azt sem, hogy a bíróságok jogértelmezése és jogalkalmazása helyesen illeszkedik-e a szakjogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz. {3198/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [11]; 3065/2016. (IV. 11.) AB határozat, Indokolás [36]}. Az Alkotmánybíróság egy másik döntésben kifejtette azt is, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése egy processzuális alapjogot tartalmaz, amely elsősorban a bírósági eljárással szemben támasztott eljárási garanciák rendszerét jelenti” {3381/2018. (VI. 8.) AB határozat, Indokolás [42]}. A testület ugyanakkor nem zárta ki annak lehetőségét, hogy a *contra legem jogalkalmazás* kivételes esetben, továbbá a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének a megállapíthatóságához vezessen. Mindazonáltal még az esetlegesen *contra legem* jogértelmezés és jogalkalmazás sem alapozza meg önmagában az alaptörvény-ellenességet, tehát pusztán a jogértelmezés hibájára alapított alkotmányjogi panaszt a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben

az Alkotmánybíróság nem vizsgálja {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]-[29]; 3295/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [37]-[40]}.

[40] Az Alkotmánybíróság a korábban már kifejtetteknek megfelelően kiemeli, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogalkalmazás és jogértelmezés, a tényállás megállapítása, valamint annak jogi minősítése a bíróságok feladata, az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel a bíróságok jogértelmezésének felülvizsgálatára és nem léphet fel negyedfokú bíróságként. Bár az indítványozó beadványában kifejezetten utalt arra, hogy nem negyedfokú jogorvoslatot kér, hanem az általa állított alapjogsérelem orvoslását, az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a kapcsolattartáshoz való jog, a gyermek megfelelő fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, valamint a szülő neveléshez való jog, illetve a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozással valójában a bíróságok jogértelmezését és jogalkalmazását vitatja.

[41] A fentiek alapján az indítványban foglalt érvek nem mutatnak túl a bírói jogértelmezési kérdések körén, és nem vetnek fel olyan alkotmányjogi összefüggést, amely az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1)–(2) bekezdései, a XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az Alkotmánybíróság érdemi beavatkozását indokolná.

[42] Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem veti fel, ezért az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.

[43] 4. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. november 2.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács András György s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró